

der næsten ikke gives nogen Form af Frihed, uden at den under visse Omstændigheder kan komme til at see mindre behagelig ud; hvis man nu ledes af Hensynet til de enkelte Tilfælde, hvori man selv er kommen i Collision med Friheden, og ikke holder sig for Die det Gavn, Friheden i Almindelighed gjør, saa ønsker man, hvergang Friheden viser sit sure Ansigt, om jeg saa maa sige, at der skal træffes en Foranstaltning, affikkes en Grændse, sættes en Skranke, og den ene Skranke fører saaledes den anden med sig, indtil der tilsidst bliver lutter Grændser, uden nogen Udstrækning i Rummet, saa at Friheden kommer til at staae som Brikken i et Nul. Altsaa, hvormeget jeg end ønsker at kunne tage Hensyn til den store Masse af Mænd, som have andraget paa nærværende Lovforslag, seer jeg mig dog ikke istand til at stemme derfor.

Jørgensen: Ja jeg maa bede om lidt Overbærelse, hvis det, jeg har at sige, ikke skulde finde den overveiende Deel af Forsamlingens Bifald. Jeg maa dernæst udtale min Anerkjendelse til de ærede Rigsdagsmænd, der have benyttet mit forrige Foredrag til deraf at oplyse, hvor falst min Betragtningssmaade var; men det Bæste er, at jeg endnu ikke selv er kommen til denne Erkjendelse, og det er med Hensyn dertil, jeg endnu vil udtale et Par Ord. Det vilde blive for vidtløstigt at gjennemgaae alle de forskellige Foredrag, men jeg skal søge at samle dem i nogle saa Hovedpunkter. Hvad jeg ansøgte om Frihedens Betydning, at den saa at sige alene laa i Valgretten, synes ikke rigtigt at have behaget, men man har ikke imødegaaet det med nogen slydestgjørende Grund, man har kun gjort et svagt Forsøg derpaa. Jeg vil endnu gjøre opmærksom paa en anden Frihed, som maaffee er af ligesaa stor Betydning, men som er en Følge af den første, og det er Dyringsfriheden; men den er her begrændset ved en Regel, som vi Alle kjende, og den hedder Forretningsordenen. Man har dernæst anstillet en Sammenligning mellem Korn og Penge; man har sagt, at naar Pengene skulde være bundne, saa skulde ogsaa alt Andet være bundet, idet det forholdt sig med Pengene som

med alt Andet. Jeg troer dog ikke, at denne Fremstilling af Forholdet holder saa ganske Stik; for det Første er der med Hensyn til Penge Noget, som man kalder en Møntfod, det er ikke Tilfældet med andre Gjenstande, dernæst gjælde de som et Betalingsmiddel for næsten alle offentlige Afgifter, Noget, der heller ikke er Tilfældet med noget Andet; fremdeles kan man for Penge købe sig næsten alle private Fornødenheder og Bequemmeligheder, kun ikke Livet, — det paastaaes jo rigtignok, at man i enkelte Tilfælde kan forlænge Livet ved Hjælp af Penge — men det er heller ikke Tilfældet med noget Andet, saa at jeg som sagt ikke troer, at denne Sammenligning holder Stik. Naar det dernæst er blevet anført, at en Enkelt kunde komme i en stor Forlegenhed, hvis en saadan bunden Regel kom istand, saa maa jeg dertil sige, at det er mig ubegribeligt. Man drager en saa stor Omforg for den Enkelte, der skulde komme i Forlegenhed paa Grund af, at han ikke skulde faae Lov til at give de høiere Procenter, men de mange Hundreder, ja Tusinder, som formedelst Renteloven af 6te April 1855 bleve affordrede høiere Rente og derved kom i Forlegenhed, ja fra Afsten i Jiden, dem taler man ikke et Ord om; det er for disse, jeg vilde indlægge et Ord. Jeg skal nu henvende mig til den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Han troede, at det var en betydelig Feil, at de, der understøttede det fremkomne Forslag, optraadte som afgjorte Dommere i deres egen Sag; jeg fatter ikke saa ganske Meningen af disse Ord, men han søger endnu Noget til, idet han bruger Udtrykket „betænksomme Mænd“. Forsaa vidt jeg saa at sige har været den Ænfeste, som har taget Sagen fra det Standpunkt, hvorpaa jeg stiller mig, kunde jeg tage mig det lidt til Indtægt. Imidlertid, hvis betænksomme Mænd skulde betyde det Samme omtrent som farlige Mænd (Tscherning: Det Modsatte!), saa vilde jeg med ganske saa Ord sige, hvad jeg støtter mig til. Jeg støtter mig til en ivrig Bestræbelse efter at fremme det, jeg antager at være til Fædrelandets Vel, og forøvrigt ikke til den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), men til Noget,